

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA COMMISSION

COLLECTION RELIEE DES
DOCUMENTS "COM"

COM (83) 578

Vol. 1983/0218

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlussachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

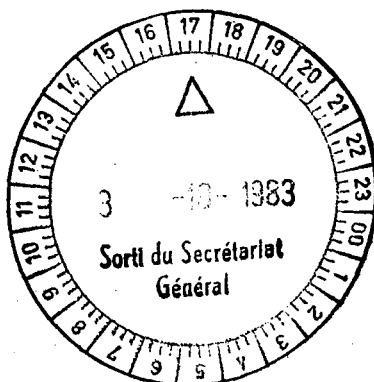
KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(83) 578 endelig udg.

Bruxelles, den 30. september 1983

FÆLLESSKABSAKTIONER TIL FORBEDRING AF DE EUROPÆISKE VIRKSOMHEDERS INTERNATIONALE KONKURRENCEEVNE

(Meddelelse fra Kommissionen til Rade^ot)

KOM(83) 578 endelig udg.

FÆLLESSKABSAKTIONER TIL FORBEDRING AF DE EUROPÆISKE VIRKSOMHEDERS
INTERNATIONALE KONKURRENCEEVNE

Efter at Rådet (i sin særlige sammensætning) havde gennemgået en lang række fællesskabsaktioner, som kunne bidrage til at forbedre de europæiske virksomheders internationale konkurrenceevne, nåede det frem til den konklusion, at det var nødvendigt at foreslå Det europæiske Råd nogle højtprioriterede aktionsområder, således at dette kunne træffe afgørelse.

Det anmodede Kommissionen om at foreslå denne liste. Anmodningen efterkommes i nærværende dokument. Der behandles fire højtprioriterede aktionsområder:

- forbedring af økonomi og valutaforhold;
- dynamisk anvendelse af det interne marked;
- videnskabelig forskning og udvikling af højteknologi;
- energipolitik.

Kommissionen har inden for hvert af disse områder udskilt nogle vigtige elementer, der ikke kun er valgt som følge af deres egen værdi, men også fordi en afgørelse truffet af Det europæiske Råd ville have eksemplets værdi, idet det derved ville demonstrere sin politiske vilje til at fremme Fællesskabets aktion eller lede den ind i nye baner.

Når dette er sagt, skal det tilføjes, at nærværende dokument ikke må betragtes som udtømmende. Kommissionens valg påvirker på ingen måde den betydning, den tillægger andre forslag til fællesskabsaktioner, der har mere indirekte forbindelse med ovenstående mål, det vil sige en forbedring af Europas internationale konkurrenceevne, men som alligevel har stor relevans for Fællesskabets fremtidige udvikling.

I. Forbedring af økonomi og valutaforhold

Kommissionen vil ikke endnu en gang opregne samtlige de generelle økonomiske betingelser for et opsving i erhvervsinvesteringerne, som allerede er nævnt i tidligere dokumenter, men henleder opmærksomheden på to vigtige målsætninger, som kræver specifikke aktioner fra Fællesskabets side:

- forbedring af den økonomiske og valutariske udvikling og forudsigeligheden heraf ved udbygning af Det europæiske monetære System og et aktivt bidrag fra Fællesskabets side til styrkelse af den internationale organisationsstruktur;

- anvendelse af Fællesskabets dimension (virkeliggørelse af det interne marked for varer og tjenesteydelser) og kredit (lånoptagelses- og långivningspolitik) til at lette den fornødne industrielle omstilling.

Over de beslutninger, som er truffet for nylig, og som har eksemplets værdi, for eksempel med hensyn til lånoptagelse og långivning, hvor udviklingen især er kommet de små og mellemstore virksomheder til gode, skal Det europæiske Råds møde i Athen udnyttes til at vedtage afgørelser på tre områder, som Kommissionen anser for højtprioriterede:

1. Udbygning af den "zone med valutarisk stabilitet", hvortil EMS udgør begyndelsen:

Kommissionen har anmodet Rådet om allerede inden Athen-mødet at træffe en første betydningsfuld beslutning om at fremme udviklingen af ECU's offentlige og private rolle, jf. Kommissionens forslag herom af 24. maj 1983 (KOM(83)274). Sigtet er, at medlemsstaterne og de involverede myndigheder skal opfordres til at træffe fornødne foranstaltninger til at sikre, at ECU får samme status som enhver anden ægte konvertibel valuta, og at transaktioner udtrykt i denne enhed (herunder EF-institutionernes lånoptagelse) får mulighed for at udvikle sig.

Kommissionen anmoder i denne sammenhæng Det europæiske Råd om at bekræfte, at det fortsat går ind for,

- . at valutakursmekanismen skal udvides til at omfatte samtlige medlemsstater,
- . at disse mekanismer skal styrkes, og
- . at konvergensinstrumenterne skal anvendes mere generelt og mere effektivt.

2. Skabelse af et stort kapitalmarked inden for EF, således at den europæiske opsparing, der er stor, men som ikke i tilstrækkelig grad er rettet mod erhvervslivet, i højere grad kan understøtte en sund økonomisk vækst.

Uden at foregribe muligheden af, at Rådet inden Athen-mødet træffer afgørelse om nogle af de praktiske foranstaltninger, som blev foreslået i Kommissionens meddelelse af 18. april 1983, anmoder Kommissionen Det europæiske Råd om at forpligte sig til at genoplive den i dag afbrudte finansielle integrationsproces ved at bekræfte viljen til at fremme opbygningen af et EF-kapitalmarked, som kan understøtte Europas økonomiske udvikling og styrke Europas strukturer. Dette kapitalmarked skal være så homogent som muligt og være udstyret med effektive instrumenter, som kan tiltrække opsparingen og lede den over i erhvervsmæssige investeringer.

3. Fællesskabets deltagelse som toneangivende part i tilrettelæggelsen af en stabil og troværdig international økonomisk og valutarisk organisationsstruktur.

Kommissionen anmoder om, at finansministrenes allerede indledte overvejelser herom behandles i en indledende rapport, som kan forelægges Det europæiske Råd i Athen.

II. Det interne markeds rolle

Den 3. og 4. december 1982 satte Det europæiske Råd sig som et af de vigtigste mål at styrke det interne marked. For at gennemføre dette mål skulle Rådet før udgangen af april 1983 træffe de nødvendige beslutninger. Denne frist er nu forlænget indtil 26. oktober. Det er væsentligt for Kommissionen, at disse beslutninger træffes. Dette gælder især den fornyede igangsætning af arbejdet med hensyn til fjernelse af handelshindringer, lempelse af grænsekontrolforanstaltningerne og liberalisering af tjenesteydelser (forsikringer). Dertil kommer ligeledes de væsentlige forslag vedrørende videreførelsen af transportpolitikken. Disse beslutninger skal træffes uden yderligere opsættelse, eftersom EF's troværdighed for fremtiden helt afgjort er knyttet til de beslutninger, som er truffet tidligere, og til overholdelsen af disse.

Når disse beslutninger er truffet, må man fortsætte indsatsen for at få det interne marked til at virke dynamisk og ansporende, så EF's industri kan nyde godt af denne dimension.

Kommissionen foreslår i den forbindelse, at man koncentrerer sig om to områder, nemlig standarder og samarbejde mellem europæiske virksomheder.

I de to tilfælde er de præcise retningslinjer og de forpligtelser, som er truffet af Det europæiske Råd, nødvendige for at åbne vejen for teknisk arbejde og fastsætte frister og forpligtelser for resultatet.

1. Standardisering

På dette område er der sket et vigtigt skridt gennem Rådets vedtagelse af direktiv (83/189/EØF) om informationsprocedurer vedrørende tekniske standarder og regler. Derved har Rådet villet undgå, at risikoen for en opdeling af markedet på grund af nye nationale tekniske standarder og regler ikke forværres i fremtiden.

Denne vej må fortsættes, og derfor anmoder Kommissionen Det europæiske Råd om at bekræfte sine forpligtelser og forlænge disse på tre områder.

- a) Det første vedrører medlemsstaternes handlinger, idet disse har forpligtet sig til før udgangen af første halvår af 1984 kritisk at gennemgå begrundelsen for tekniske regler og standarder under deres myndighed med henblik på at ophæve de bestemmelser, som ikke længere har en eksistensberettigelse.

Denne kritiske gennemgang, hvis resultater vil blive meddelt Kommissionen, er en aldeles nødvendig betingelse for at gøre det muligt for Fællesskabet i anden omgang konkret at få alle medlemsstaterne til at erkende ligeværdigheden af alle de handlinger, de gennemfører inden for standarder og bestemmelser med henblik på at beskytte sine borgeres sikkerhed og sundhed.

Det er indlænt klart, at godkendelse af en sådan ligeværdighed ikke vil løse alle de problemer, især da det stadig står tilbage at åbne markedet i stedet for at se frem til en opdeling.

- b) Kommissionen anmoder derfor Det europæiske Råd om at erkende nødvendigheden af, at Fællesskabet griber ind i standardiseringsbehandlingen af tre grunde:

- . give en fælles standardbasis for nye produkter, som vil gøre det muligt for interesserede virksomheder at udnytte hele det europæiske marked og bruge dette som springbræt til at udvide deres andel på verdensmarkedet; dette gælder f.eks. definition af standarder til modtagelse af satellittransmissioner af TV eller trådløs telefon.
- . fjerne handelshindringerne (præcedens vedrørende direktivet om elektrisk materiel vil kunne gentages, f.eks. for de talrige udkast til direktiver vedrørende sikkerhed for maskiner, såsom værktøjsmaskiner, trucks og elevatorer ...).
- . fastlægge fælles specifikationer for at åbne de offentlige markeder.

Ud over Det europæiske Råds principielle enighed om nødvendigheden af, at Fællesskabet beskæftiger sig med standarder under de tre ovennævnte forhold, anmoder Kommissionen om, at Det europæiske Råd fastsætter en frist (f.eks. den 30. juni 1984) for udarbejdelse af præcise mål og fastlægger metoden for Fællesskabets indgriben.

- c) Kommissionen anmoder endelig Det europæiske Råd om at erkende, at medlemsstaterne har en forpligtelse til straks at søge fællesskabsvoldgift, når det er mulighed for konflikt mellem villigheden til at handle nationalt - gennem tekniske standarder og regler - for at beskytte den offentlige sundhed eller sikkerhed og nødvendigheden af at undgå en opdeling af det fælles marked.

Det er den situation, man har i øjeblikket med bly i benzin, hvor der, trods en aktiv indsats for at følge fællesskabsreglerne efter en præcis anmodning fra Rådet, er risiko for, at der vil ske en opdeling af bilmarkedet i Fællesskabet.

En politiks forpligtelse fra Det europæiske Råd om alle disse punkter er nødvendig for at undgå, at de senere drøftelser om specifikke forslag ikke kører fast i vanskeligheder, som tilsyneladende er tekniske, men som reelt vil skyldes en manglende klar definition af Fællesskabets rolle og dets mål på området. Kommissionen vil for sit vedkommende fortsat bidrage til at fremlægge de nødvendige elementer til denne definition.

2) Samarbejde mellem virksomheder

Den nuværende retstilstand på det skattemæssige og selskabsretlige område virker hæmmende for ethvert samarbejde mellem europæiske virksomheder. Der findes således ikke i dag noget juridisk instrument, der fremmer en sådan form for samarbejde.

Åbningen af markederne for offentlige indkøb er i så henseende af meget stor betydning, thi uden en sådan åbning vil landenes nuværende præference for nationale virksomheder være en faktor, der virker afskrækkende. Dette er baggrunden for, at Kommissionen endnu en gang insisterer på nødvendigheden af en sådan åbning i sit dokument om telekommunikation, der er en sektor, hvor samarbejde er af vital betydning. Åbning af markederne for offentlige indkøb er naturligvis et anliggende, der rækker videre end dette særlige aspekt. Kommissionen vil senere vende tilbage til dette spørgsmål.

Kommissionen finder, at de hindringer, der lægger sig i vejen for et samarbejde, i vidt omfang ville blive bragt til ophør ved gennemførelsen af tre indbyrdes sammenhængende foranstaltninger på det juridiske og skattemæssige område, og ved gennemførelsen af foranstaltninger af mere industriel karakter.

- På det juridiske område: en forordning om europæiske firmagrupper (KOM(73) 2046 af 21.12.73) ville være et fleksibelt instrument med henblik på samarbejde og kunne i givet fald vedtages inden for overskuelig tid: Rådet kunne eventuelt fastsætte udgangen af første halvår af 1984 som frist. Men problemet i forbindelse med virksomhedssammenslutninger (fusioner) vil ikke derved blive løst: med henblik herpå bør Rådet senest den 1. juli 1984 træffe beslutning om genoptagelse af arbejdet vedrørende enten Det europæiske Aktieselskab (KOM(70) 600 af 30.6.1970) eller udkastet til konvention om virksomhedssammenslutninger.
- På det skattemæssige område: Kommissionen har fremsat en række forslag, uden hvis vedtagelse samarbejde mellem virksomheder ikke vil være mulig: det drejer sig her om forslaget om en skatteordning for virksomhedssamarbejde¹⁾,

1) KOM/69/5 endelig udg. af 15.1.1969: Forslag til direktiv om en fælles skatteordning for sammenslutninger og opdelinger af og tilførsel af aktiver til selskaber i de forskellige medlemsstater, og

2) KOM/69/6 endelig udg. af 15.1.1969: Forslag til direktiv om en fælles skatteordning for moder- og datterselskaber i de forskellige medlemsstater.

forslaget om dobbelt beskatning¹⁾, samt forslaget om oprettelse af et europæisk kapitalmarked²⁾, der er selve forudsætningen for et reelt samarbejde.

Det europæiske Råd bør acceptere, at nødvendigheden af en harmonisering på det skattemæssige område her har prioritet, og således anmode om, at de nuværende vanskeligheder bliver bragt til ophør inden udgangen af første halvår af 1984.

- De faktorer, der virker som incitament for et nærmere samarbejde mellem virksomheder i Fællesskabet, bør fortsat styrkes gennem tilvejebringelsen af en adækvat lovgivning. I den forbindelse er det vigtigt, at Rådet giver sin godkendelse til:
 - . udviklingen af fællesprojekter af typen ESPRIT, der på grund af de økonomiske aspekter, det indeholder, skaber et gunstigt klima for samarbejdet;
 - . oprettelsen af databanker, således som foreslået i det flerårige program på databehandlingsområdet.
- På det konkurrencemæssige område, vil Kommissionen endvidere for sit vedkommende snarest muligt gå i gang med at udarbejde en forordning om gruppefritagelse for forsknings- og udviklingssamarbejde mellem virksomheder for derved at fremme et industrielt samarbejde på dette område inden for Fællesskabet.
- Kommissionen vil ligeledes opstille generelle kriterier for statsstøtte til fordel for virksomheders forsknings- og udviklingsaktiviteter. Udformningen af sådanne fælleskriterier vil også indgå som led i styrkelsen af Fællesskabets industrielle grundlag.

1) KOM/76/611 endelig udg. af 24.11.1976: Forslag til Rådets direktiv om afskaffelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af overskud mellem associerede virksomheder (voldgift).

2) KOM/75/392 af 23.7.1975: Forslag til direktiv om selskabsbeskatning og kildeskat af udbytter.

KOM/76/152 endelig udg. af 14.4.1976: Forslag til Rådets direktiv vedrørende samordningen af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om institutter for kollektive investeringer i værdipapirer.

3) KOM/80/893 endelig udg. af 31.12.1980: Forslag til Rådets direktiv om samordning af kravene ved udarbejdelse, kontrol med og udstedelse af det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden til tegning eller salg.

III. Videnskabelig forskning og udvikling af højteknologier

Der er allerede truffet visse konkrete beslutninger på dette område, og flere vil blive truffet inden mødet i Athen. Dette gælder navnlig:

- . Ræmmeprogrammet for Fællesskabets videnskabelige og tekniske aktiviteter for 1984-1987, der blev godkendt ved Rådets resolution af 28. juni 1983.
- . ESPRIT-programmet og fortsættelsen heraf på et flerårigt grundlag, der vil blive godkendt, så snart enigheden i Rådet om de programforslag, som Kommissionen har forelagt, er bekræftet officielt. Kommissionen mener, at dette kan og bør ske inden mødet i Athen; dette gælder ligeledes programmet for teknologisk grundforskning.

Disse første beslutninger får først deres fulde politiske betydning, når Det europæiske Råd giver sit bindende tilsagn til disse aktioners omfang, kontinuitet og finansiering som foreslået af Kommissionen.

Derfor anmoder Kommissionen Det europæiske Råd om at

1. - anerkende den prioriterede stilling, som politikken vedrørende videnskab og teknologi bør indtage i Fællesskabets samlede politik, i betragtning af den afgørende betydning, den vil få for styrkelsen af Fællesskabets internationale konkurrenceevne, og derfor at godkende de finansielle rammer, som Kommissionen har foreslået for de fastsatte mål (3 750 mio ECU i 1982-priser, for perioden (1984-1987), herunder navnlig rammerne for ESPRIT-programmet.
2. - bekræfte, at det tillægger ESPRIT-programmet særlig stor værdi som første skridt mod Fællesskabets skabelse af det miljø, der er nødvendigt for udviklingen af højteknologier i Europa. Aktionen på forskningsområdet skal suppleres med
 - . tilskyndelse til europæiske virksomhedssammenslutninger,
 - . skabelse af de rette forudsætninger for fastlæggelse af nye fælles standarder,

- . indførelse af informationsudvekslingsnet til fremme af formidlingen af viden og udnyttelsen heraf,
 - . samling af forudsætningerne for udvikling af et nyt industrielt grundlag for kommende økonomisk vækst i Europa,
3. - indgå tilstrækkelig præcise forpligtelser, til at de retningslinjer, som Kommissionen har beskrevet for telekommunikation og bioteknik og foreslået i meddelelsen af 28. september 1983, hurtigt kan iværksættes i Fællesskabet, under hensyntagen til den afgørende betydning, disse spørgsmål har for den europæiske industris fremtid og konkurrenceevne på verdensmarkedet.
4. - godkende Kommissionens forslag til finansiering af innovationen, under hensyntagen til de fremskridt, der hidtil er noteret ved behandlingen i Rådets organer. Formålet med dette forslag er at skabe mulighed for lån til innovationer til fordel for små og mellemstore virksomheder, hvis rolle inden for den industrielle fornyelse er altafgørende. Vedtagelsen af dette forslag vil udgøre et væsentligt skridt frem mod fuld udnyttelse af det innovationspotentiel, der findes i Fællesskabet.

IV. Energipolitik

Kommissionen har adskillige gange tidligere understreget, hvilken betydning en større spredning i energiforsyningerne og en mere effektiv udnyttelse af energien har for den europæiske økonomi. Kommissionen har allerede fremlagt en lang række konkrete forslag til en fællesskabsindsats, der for øjeblikket er til behandling i de berørte instanser i Rådet. På mødet i Athen bør man ikke koncentrere sig om disse konkrete forslag som sådanne, men derimod tage stilling til det mere generelle spørgsmål om, hvilken rolle Fællesskabet skal spille i energisektoren, således at man kan få fastlagt det klarest muligt grundlag for de mere detaljerede beslutninger, der skal træffes andetsteds.

Fællesskabets hovedopgave må være at sørge for, at der hurtigt sker fremskridt med hensyn til at harmonisere medlemsstaternes energipolitik. Der er frem til 1990^{*)} fastlagt klare energimål på EF-plan. Tiden er nu inde til at rette blikket endnu længere frem. Fastlæggelsen af mål er imidlertid kun første skridt på vejen. Medlemsstaternes indsats for at sikre en harmonisk virkeliggørelse af disse mål må gøres på grundlag af gensidig tillid. For at fremme denne proces må Kommissionen skærpe sin overvågning, Rådet bør drage klare konklusioner af denne overvågning og medlemsstaterne bør gøre en større konkret indsats for at iværksætte de nødvendige foranstaltninger.

Fællesskabet som sådant og de specifikke instrumenter, det råder over, må imidlertid spille en rolle på en række energipolitiske områder:

*) Rådets resolution, EFT C 149 af 18.6.1980.

- (i) stimulering af teknologisk innovation med henblik på at virkeliggøre EF's energimål. Fællesskabet har her både til opgave at udforme og iværksætte et grundlæggende EF-program og samordne dette program med medlemsstaternes,
- (ii) større investeringer, både på efterspørgselssiden, hvor der bør gøres en større indsats for en mere effektiv udnyttelse af energien, og på udbudssiden, hvor fællesskabet bør sikre en hurtig udvikling af indenlandske energiressourcer på et økonomisk grundlag og om fornødent fremskynde eller samordne udviklingen af infrastrukturen (herunder samkøring af el- og gasnet),
- (iii) fastlæggelse af prispolitikken. På dette område er der vedtaget en række principper, som afspejler fællesskabsmålene, og de bør nu gennemføres ensartet i hele EF. Prispolitikken er af stor betydning som følge af dens virkninger på investeringerne, idet den gør det muligt klart at vurdere, om energisparebestræbelserne virker efter hensigten, og om andre energikilder i økonomisk henseende kan give et reelt alternativ til olien,
- (iv) på miljøområdet. I en lang række tilfælde kan problemerne kun virkeligt løses på EF-plan. Typiske eksempler herpå er normerne for udledninger fra el-værker og andre industrianlæg samt bortskaffelse af A-affald,
- (v) fremme og samordning af lovgivning på energiområdet med henblik på at opnå en mere effektiv energiudnyttelse (f.eks. fælles mærkning af el-apparater, direktiver til begrænsning af anvendelsen af olie og gas i el-værker) eller fjerne handelshindringer for energiprodukter og -udstyr (herunder fastlæggelse af en EF-politik om blyindholdet i benzin),
- (vi) tilrettelæggelse af den mest effektive formidling af oplysninger og erfaringer fra medlemsstaternes energiprogrammer og fra EF's virksomhed,

- (vii) irdtørelse af ordninger, der kan sikre, at medlemsstaterne optræder solidarisk over for usikkerheden på energimarkederne.

Fællesskabet kan ikke varetage disse opgaver effektivt, hvis der hvert år skal træffes beslutning om, hvorvidt hver enkelt EF-aktivitet skal videreføres. Derfor har Kommissionen foreslået et flerårigt program vedrørende energi og energiforskning, der efter dens opfattelse kan danne det bedst mulige grundlag for foranstaltninger på dette område^{*)}. Desuden kan EF heller ikke varetage sine opgaver effektivt, uden at der afsættes EF-midler til energisektoren på grundlag af økonomiske kriterier. Dette gælder navnlig de strukturelle fonde, i det omfang disse fondes særlige opgaver, som foreslået af Kommissionen, i højere grad bliver tilpasset EF's mål og prioriteter.

^{*)} KOM(83)315 endelig udg. af 15. juni 1983.